

МІЖНАРОДНА РОБОТА

Про міжнародний профспілковий семінар у Варшаві розповідає голова ОМА Христина Левченко

сторінка 2

ШКОЛА ЖИТТЯ

Наші профспілковці розповідають про людей, які вплинули на їхній життєвий і професійний вибір

сторінка 2-3

АТОМНИЙ СПОРТ

На Київському марафоні незламності команда атомників була найбільшою. Ми таки потужні!

сторінка 4

АКТУАЛЬНО

Новий очільник ЧАЕС відновлює соціальний діалог

Конфлікт трудового колективу і адміністрації, що виник через позбавлення працівників додаткових відпусток за особливий характер праці, тривав понад рік. Здійснювані протягом цього часу спроби ППО ЧАЕС обстоювати право працівників на державні гарантії не мали успіху. Але нині новопризначений генеральний директор станції Сергій Тараканов ухвалив рішення про відкликання суперечливого наказу.

З ЧОГО ПОЧАВСЯ СПІР?

Стаття 11 Закону України «Про організацію трудових відносин під час воєнного стану» дозволяє роботодавцям призупиняти окремі положення колективного договору. Найбільш болючим для колективу стало скасування адміністрацією ЧАЕС наказом №1201 від 15 серпня 2024 р. пункту про додаткові відпустки, що належать працівникам, які працюють в особливих умовах, а також скасування додатку, що містить перелік професій і посад ДПС ЧАЕС, робота яких пов'язана з підвищеним нервово-емоційним та інтелекту-

альним навантаженням або виконується в умовах підвищеного ризику для здоров'я.

З 1 січня 2025 року відпустки за особливий характер праці не нараховувались і не планувались у графіках відпусток.

ЩО НЕ ТАК З ТОЧКИ ЗОРУ ЛОГІКИ?

У листі роботодавця від 22.08.2024 року рішення про скасування додаткових відпусток було аргументовано так: «зaproвадження воєнного стану та організація праці вахтовим методом призвели до переміщення більшості робочих місць персоналу, зайнятому на роботах, пов'язаних з підвищеним нервово-емоційним та інтелектуальним навантаженням, із Зони відчуження до міста Славутича». Це викликає низку запитань. Якщо ми говоримо про працівників, чия діяльність можна продовжувати, працюючи лише у Славутичі, без виїздів на станцію, то чи позбавляє це ризиків емоційної та інтелектуальної перевтоми?

Закінчення на 2-й стор.

ЕКСПЕРТНИЙ ПОГЛЯД

«Допомога ветеранам — це наш спосіб сказати їм «Дякую!» А ще — інвестувати у майбутнє»

Оксана Саворона, провідний психолог РАЕС, прийшла на станцію відразу після закінчення університету і невдовзі її стаж роботи становитиме вже 25 років. Вона пишається тим, що працює на такому великому підприємстві, в оточенні високоінтелектуальних людей. Це дуже цікаво, це драйвово, але водночас — мегавідповідально, наголошує психолог.

КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІД

Слово «відповідальність» звучало у бесіді з Оксаною Савороною найчастіше. І дійсно, до сфери відповідальності психолога входить ментальне благополуччя людей, які, у свою чергу, несуть колосальну відповідальність за ядерну безпеку та енергетичну стійкість країни. З початком повномасштабного вторгнення усвідомлення важливості підтримки персоналу збільшилося в рази

— адже нині психологічної допомоги потребує не кожен з нас. Аби підставити плече колегам, команда психологів почала діяти комплексно, не лише надаючи індивідуальні консультації, а й вибудовуючи цілісну систему фахової підтримки.

■ **Оксано, розкажіть, будь ласка, у яких напрямках ви і ваші колеги почали діяти, коли ми опинилися перед обличчям нової страшною реальності?**

Уже в перші тижні після початку агресії ми організували телефон довіри, за яким можна було звернутися зі своїми проблемами. Однак ми бачили, що в такий спосіб неможливо охопити весь колектив. До того ж розуміли, що далеко не кожен, хто цього потребує, буде звертатися до фахівця, адже у нас, на відміну від західних країн, це не увійшло у звичку.

Тож стала очевидною необхідність у груповій роботі. Потрібна була психоедукація, тобто просвітництво, спрямоване на те, щоб навчити людей усвідомлювати свої емоції, опановувати себе в кризових ситуаціях, застосовувати методи самопомогі. Наша команда наголошувала: ми переживаємо нормальну реакцію на

ненормальні обставини, й тепер наше завдання — знайти ті інструменти, які допоможуть нам встояти перед викликами.

Для цього були розроблені навчальні матеріали, організовано різноманітні зустрічі — лекції, семінари, тренінги, які навчали, як діяти у кризових ситуаціях. Йшлося про стрес-менеджмент, психосоціальну підтримку, стресостійкість як запоруку стабільної професійної діяльності тощо.

РЕАЛІЇ ДИКТУЮТЬ НОВІ ПІДХОДИ

■ **Які напрями роботи додалися з плином часу?**

Психологічні аспекти професійної реінтеграції військовослужбовців — адже до нас почали повертатися наші ветерани.

Закінчення на 3-й стор.

У СФЕРІ ВПЛИВУ АТОМПРОФСПІЛКИ
ПЕРЕБУВАЮТЬ ПІДПРИЄМСТВА
МІНЕНЕРГО УКРАЇНИ,
МІНПРИРОДИ, МІНОХОРОНИ
ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ ТОЩО

РЕЗОНАНС

Профспілковий лідер Білорусі на волі!

Олександр Ярошук, Голова Білоруського конгресу незалежних профспілок, ув'язнений тоталітарним білоруським режимом, був звільнений із-за ґрат і звернувся до всіх членських організацій та членів Міжнародної конфедерації профспілок із листом-подякою.

Лідера БКНП заарештували у квітні 2022 року за нібито «організацію дій, що грубо порушують громадський порядок», та «заклики до дій, що завдають шкоди національним інтересам країни». Нині він увійшов до списку 52 політ'язнів, звільнених режимом Лукашенка. Звертаючись до світового профспілкового руху,

Олександр Ярошук зазначив: «Я навіть не міг уявити масштабу боротьби за моє звільнення, що охопила всі куточки світу, коли колеги організовували мітинги й пікети, вимагаючи від білоруської влади мого звільнення. І тепер я знову на волі! Моє серце переповнене невимовною гордістю за те, що я є частиною міжнародного профспілкового руху — руху, до якого приєдналися мільйони працівників. [...] Завдяки вашій невтомній боротьбі я знову отримав свободу. Проте 21 мій друг і колега з білоруського незалежного профспілкового руху досі перебувають у в'язницях. Я закликаю вас продовжувати боротьбу за їхнє звільнення! Пам'ятаймо: кожен

успіх у цій боротьбі, кожен профспіловець, який здобуває свободу в Білорусі чи будь-де у світі, зменшує територію зла й несправедливості та розширює простір добра й справедливості».

АКТУАЛЬНО

Новий очільник ЧАЕС відновлює соціальний діалог

Закінчення.
Початок на 1-й стор.

Якщо ми говоримо про тих, хто працює вахтовим методом, то хіба це є «покращенням» умов праці? Адже вахтовики тижнями живуть у 10-кілометровій зоні, де заборонене постійне перебування.

У ЧОМУ ПОХИБКА З ТОЧКИ ЗОРУ ЗАКОНУ?
Від риторичних запитань «чи стало легше працювати на ЧАЕС?» варто перейти до аналізу правомірності ухвалених адміністрацією рішень.

По-перше, слід зауважити, що положення Закону України «Про організацію трудових відносин під час воєнного стану» дозволяє скасовувати положення колективного договору «за ініціативою роботодавця», а не одноосібно. Тобто не наділяє його правом в односторонньому порядку зупиняти дію окремих положень. Остаточне рішення мають ухвалити договірні сторони у порядку, передбаченому законодавством та положеннями чинного колдоговору.

По-друге, Закон України «Про відпустки» визначає перелік професій підвищеного ризику, яким надається додаткова відпустка, на основі списку, затвердженого Кабінетом міністрів України. Тобто: обов'язок роботодавця надавати щорічні додаткові відпустки за особливий характер праці, зокрема за роботу, яка пов'язана з підвищеним нервово-емоційним та інтелектуальним навантаженням або виконується в умовах підвищеного ризику для здоров'я, регулюється передусім законом та постановою КМУ, а не лише колективним договором.

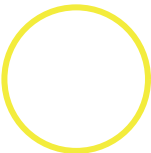
ЩО НАМАГАЛИСЯ ЗРОБИТИ ПРОФСПІЛКОВЦІ?

Оскільки після зустрічей профкому з адміністрацією консенсусу не було досягнуто, проф-

ком ухвалив рішення звернутися до судових органів. Однак суд відмовив у розгляді справи, вказавши на інший законний спосіб вирішити ці розбіжності шляхом ініціації колективного трудового спору (конфлікту).

Саме у цьому напрямі було зроблено наступні кроки профспілчан. Під вимогами працівників ЧАЕС було зібрано підписи понад 65% від загальної чисельності персоналу, після чого 18.07.2025 було зареєстровано в Національній службі посередництва і примирення колективний трудовий спір з адміністрацією ДСП ЧАЕС. Але це не стало швидким розв'язанням проблеми. Адміністрація наполягла на участі дев'яти сертифікованих трудових арбітрів. Сума, яку потрібно було б сплатити за послуги арбітрів, стала суттєвою, залучити ці кошти можна було б лише за рахунок звернення до

Наступний крок — підготовка Колективного договору на новий період

Резервного фонду Атомпрофспілки. Проте і це ще не означало б, що кошти витрачені даремно. Адміністрація наголосила, що розглядатиме висновок арбітражу лише як рекомендаційний.

ЯК ВИРІШИЛИ ПИТАННЯ?

Ситуація змінилася після призначення на посаду генерального директора ДСП ЧАЕС Сергія Тараканова.

На нещодавній зустрічі в ДАЗВ, де також були присутні представники ППО ЧАЕС та Атомпрофспілки, новий керівник наголосив на тому, що перед ЧАЕС стоять надважливі завдання, головним ресурсом підприємства є люди, а отже — підтримання позитивної атмосфери в колективі є спільною метою. Відзначивши наявну напругу з профспілками, Сергій Олександрович запропонував разом шукати шляхів вирішення проблемних моментів.

Гендиректор ЧАЕС запропонував скасувати наказ №1201 і в такий спосіб завершити колективний трудовий спір. Надалі, вважає очільник станції, необхідно підготувати Колективний договір на новий період, який відповідатиме вимогам законодавства і дозволить узгодити інтереси роботодавця і найманих працівників, та ухвалити його на конференції трудового колективу.

На момент, коли верстався номер газети, наказ про скасування попереднього суперечливого рішення було підписано Сергієм Таракановим.

МІЖНАРОДНА РОБОТА

Діджиталізація та її вплив на життя профспілок сьогодні і в майбутньому

На таку тему було проведено міжнародний профспілковий семінар у Варшаві. Адже з кожним днем тема справедливої діджиталізації стає дедалі актуальнішою для тих, хто бодай раз стикався із захистом прав працівників. На заході шукали відповіді на нагальні питання представники Молодіжного комітету Пан-європейської регіональної ради (PERC) Міжнародної конфедерації профспілок (ITUC), членкинею якого є голова Організації молоді Атомпрофспілки Христина Левченко.

РИТОРИКА ЗІБРАННЯ

Чи думали ви як діджиталізація може вплинути на життя профспілок, підприємств та країн? Діджиталізація — сила добра чи загроза? Чи може штучний інтелект замінити людей на робочих місцях? Чи потрібні профспілки платформним працівникам? Запитань було багато, а тема виявилася складною, оскільки потрібно було спочатку окреслити плюси і мінуси розвитку штучного інтелекту та діджиталізації у цілому.

НАДТОНКА МЕЖА

Представники польської Конфедерації профспілок (OPZZ) презентували свій чат-бот, який спрощує пошукові запити та містить у собі практично всю інформацію про профспілки та трудове законодавство. Учасники зробили висновок, що чат-бот є зручним та зменшує час пошуку відповідей, і це є плюсом. А ось наступна презентація не була такою райдужною, оскільки містила в собі інформацію щодо цифрового віртуального міністра в Албанії Diella — штучний інтелект, який у вересні 2025 року було призначено «Міністром держави з питань штучного інтелекту». В результаті дискусії представники МК PERC зійшлися на тому, що штучний інтелект не може бути міністром, оскільки міністр ухвалює рішення, що впливають на життя людей — іноді мільйонів. Тільки людина має моральну відповідальність, совість та етичні орієнтири. Це підтвердилося в наступній актуальній темі щодо алгоритмів, які працюють проти демократії та профспілок.

ЦИФРОВІ ПРОВОКАЦІЇ

Презентація була побудована на живих прикладах атаки чат-ботами людей, які борються за цінності демократії, найчастіше це відбувається в коментарях різних соціальних мереж. Таку ж ситуацію ми можемо спостерігати в українських

каналах, коли починає працювати російська пропаганда, атакуючи справжніх патріотів та борців за незалежність. Навіть невелика частка правильно скоординованих ботів може змінити топтеми й тренди.

ПРАЦІВНИКИ ГІГ-ЕКОНОМІКИ

Весь наступний день семінару був присвячений платформним працівникам, людям, які виконують роботу через онлайн-платформи, що з'єднують замовника і виконавця. З кожним роком їх в Україні та в усьому світі стає дедалі більше. Основні плюси, які згадують роботодавці у вакансіях: гнучкий графік роботи, виплата заробітної плати день у день, можливість працювати з дому і партнерство.

Але ніхто не вказує, що такі працівники працюють наднормовано, постійно підпадають під штрафні санкції (якщо не виконали норму), деякі цілодобово сидять за комп'ютером і не мають права на відпустку, медичне страхування та соціально-економічний захист. Тому Міжнародна конфедерація профспілок (ITUC) підготувала цілу кампанію із залучення платформених працівників до лав профспілок. Кампанія називається «Time to Deliver: Rights for ALL Platform Workers» — Час забезпечити права для всіх платформених працівників. ITUC вимагає формально визнати їх працівниками з усіма правами, що передбачені трудовим законодавством.

Якщо зробити висновки з усієї інформації, що була отримана учасниками МК PERC, то діджиталізація має бути для людей, а не замість людей. До регуляції процесу повинні підключатися профспілки, щоб у працівників була гарантія: якщо колись їх зможе замінити штучний інтелект, то вони не повинні залишитися без роботи і з нульовими гарантіями.

ШКОЛА ЖИТТЯ

Сила підтримки: як учителі й наставники

Професійна вправність, довіра до колективу, віра в себе і єднання навколо спільної справи — всього цього навчають не підручники, а живе спілкування. Аби побільше розповісти про людей, які для наших колег стали опорою на життєвому шляху, ми продовжуємо тему, розпочату в попередньому номері нашої газети, і просимо поділитися роздумами про тих, чий авторитет надихає та спонукає до подальших звершень.

Євген Чернявський, головний метролог — керівник служби головного метролога ЗАЕС:

Моїм учителем і наставником у професії був головний метролог, керівник служби головного метролога ВП «Запорізька АЕС» Зобнін Валерій Анатолійович, який очолював службу до серпня 2020 року. Це справжній професіонал своєї справи, з великим досвідом роботи та вражаючою здатністю передбачати події на крок вперед.

Я почав переймати його досвід у 2017 році, коли перейшов у групу розробки нестандартизованих засобів вимірювальної техніки. Так, я знав метрологію та електроніку, мав навички розробки та збирання електронних схем, умів працювати в автоматизованих системах проєктування та знався на програмуванні мікроконтролерів. Але саме під керівництвом Валерія Анатолійо-

вича створювалися дійсно практичні й незамінні для метрологічної служби прилади. Цей фахівець завжди йшов у ногу з часом, знав про останні технологічні досягнення і ділився новими ідеями, як їх можна було б реалізувати. Умів аргументовано розкритикувати технічні рішення і при цьому кожного разу внести пропозицію щодо покращення. Саме від нього я почув і назавжди запам'ятав фразу «Критикуєш? Пропонуй!» Я тепер завжди дотримуюся цього принципу.

Коли Валерій Анатолійович рекомендував мені пройти навчання у кадровому резерві на головного метролога-керівника служби, він почав знайомити мене з усіма нюансами нашої професії, приділяючи увагу найменшим дрібницям. Наприклад, укладання службових записок: текст слід створювати так, щоб людина, яка

його читатиме, одразу все зрозуміла, а для цього треба поставити себе на її місце. Цією простою, на перший погляд, порадою тепер я користуюся щоденно. Валерій Анатолійович навчав і спілкування з людьми. Дуже цікавими були розповіді про правила ведення переговорів залежно від ситуації: коли потрібно про щось попросити, обґрунтувати своє рішення або ж комусь відмовити. Всі ці поради виявилися дуже корисними. Також наставник неабияку увагу приділяв тому, як правильно розподіляти завдання, щоб вони виконувалися якісно і вчасно. Роз'яснював, за чим потрібний особливий контроль, а з чим варто витримати паузу, бо зі 100%-ю вірогідністю завдання скоригують або скасують.

Він розповідав багато того, що базувалося на його особистому досвіді, на спробах і помилках, на знаннях, які накопичувалися роками. Цього не знайти на сторінках нашої документації, але в цьому й полягає цінність його порад.

Дарина Науменко, інженер НТЦ ЗАЕС:

За своє свідоме життя я мала впевненість, що моя робота буде пов'язана з документами. Це

прийшло само собою, тому і спеціальність обирала відповідну: «Документознавство та інформаційна діяльність».

Під час навчання познайомилася з майбутнім чоловіком, котрий був родом з Енергодара, — так я дізналася про існування ЗАЕС. Але на той момент навіть у найсміливіших мріях не пов'язувала себе з атомною станцією.

А вже після весілля почала свій шлях саме на ЗАЕС. Величезною підтримкою, справжнім порадиником і наставником була моя свекруха Руслана Лапошина, яка завжди знаходила правильні слова. Вона мене стимулювала до самонавчання, і напевно, завдяки цьому я швидко пізнала принцип адміністративної роботи станції. У буденному житті вона також давала цінні поради і завжди була моїм одностудцем. На жаль, я не за все встигла їй подякувати. Уже пів року без неї я продовжую жити це життя так, щоб вона пишалася.

Наталія Карпова, фахівець ППО ХАЕС: Багато років я займаюся веденням документації. Це реєстрація заяв, підготовка листів, звернень, протоколів засідань тощо. А це означає, що по-

ЕКСПЕРТНИЙ ПОГЛЯД

«Допомога ветеранам — це наш спосіб сказати їм «Дякую!»
А ще — інвестувати у майбутнє»

Оксана САВОРОНА,
провідний психолог
Рівненської АЕС

Закінчення.
Початок на 1-й стор.

Ми розуміли, що це особлива категорія людей, з якими доведеться вчитися взаємодіяти заново. Ті, хто лишався на своїх посадах, не усвідомлюють, що судилося пережити військовим на фронті, які завдання їм доводилося виконувати і як це вплинуло на їхній стан. Тож до психоедукації було додано нові заняття.

■ Який алгоритм взаємодії з ветеранами було напрацьовано на РАЕС?

Ми починали з індивідуальних консультацій з демобілізованими військовослужбовцями, аналізували їхній емоційний стан і потім уже разом з ветеранами визначали, чи потрібні їм подальші зустрічі з психологами.

Надалі, коли з фронту почало повертатися дедалі більше працівників, постала потреба в тому, щоб працювати з колективами також. Адже завжди є ймовірність того, що в розмові з військовими прозвучать репліки, які стануть для них потужними тригерами. Некоректне проговорювання дражливих тем не сприятиме адаптації, навпаки, вибудовуватиме стіну непорозуміння між ветеранами і цивільними. Тому й було проведено низку занять, присвячених роз'ясненню того, як і чому змінюється психіка під час участі у бойових діях, які фактори є стресовими для ветеранів після повернення і що може зробити колектив для того, щоб адаптація воїнів була якомога більш швидкою, результативною і безболісною.

Наступним кроком стало усвідомлення того, що до цієї роботи треба залучати і родини ветеранів. Бо ж сім'я — це ключова ланка, де відбувається процес адаптації. Якщо серед близьких немає розуміння того, чому людина повернулася не такою, якою була колись, важко розраховувати на успіх. Тому до проекту з реінтеграції ветеранів ми залучили і їхні сім'ї, аби розповісти про зміни, що відбулися з їхніми рідними, про ті комунікативні й поведінкові моменти, на які варто звернути увагу, про те, як по-новому вибудовувати стосунки.

ОСОБЛИВИЙ ПІДХІД

■ Яким є найактуальніший запит від колективу, коли йдеться про навчання коректної комунікації з ветеранами?

Усім хотілося б отримати чітку покрокову інструкцію, в якій було б роз'яснено, що, коли і як говорити. Однак це неможливо. До кожної людини потрібний особливий підхід, з урахуванням індивідуальної, даної від природи, спроможності долати стрес, з урахуванням не повторного досвіду.

Проте загальні моменти, про які необхідно знати і яких слід дотримуватися у спілкуванні з ветеранами, існують.

■ Які принципи ви виокремили б насамперед?

Це увага до людини, але така, що не переходить у нав'язливість. Люди, які повертаються до цивільного життя, не потребують ані надмірної героїзації, ані жалю. На те, щоб адаптуватися, комусь із ветеранів достатньо буде кількох днів, а комусь знадобляться роки. Тому не слід тиснути на цих людей, примушувати їх до спілкування, силоміць залучати до активностей, намагатися їх розговорити, ставлячи недоречні запитання про те, що саме їм судилося пережити. На перших порах необхідно бути дуже обережними, торкаючись таких чутливих тем, як війна, політика, справедливість.

Зазвичай достатньо спокійної демонстрації свого наміру допомогти. Це вже є проявом людяності, доброзичливості, бажання підтримати, готовності бути поряд у разі потреби. Головне,

Ветерани — це вмотивовані, загартовані люди, які можуть стати опорою для команди, підприємства, галузі, країни

щоб цей намір був щирим, адже військові дійсно набувають здатності дуже швидко і чітко зчитувати справжні емоції свого співбесідника.

■ На що команда психологів спиралася, намагаючись сформулювати правила спілкування з колишніми військовослужбовцями?

Головні підказки давали нам самі ветерани. Ми розпитували їх про те, які питання стають для них триггерними, які моменти найбільше ранять, дратують, обурюють після повернення. Це дуже важливий діалог. Ветерани — це люди, котрі пережили такий досвід, який не хотілося б мати нікому. Однак висновки, які можна зробити на базі цього досвіду, важливі для всіх: їх потрібно застосовувати, вибудовуючи психоедукацію не лише робочих колективів, а й усього суспільства.

НАША СТРАТЕГІЧНА ІНВЕСТИЦІЯ

■ Вважаєте, що роз'яснення особливостей ветеранського досвіду, правил спілкування і допомоги мають набути масового характеру?

Це мета, яка стоїть перед усією країною в цілому.

Підтримка ветеранів — це наш спосіб проявити визнання і продемонструвати вдячність за те, що ми продовжуємо жити, боротися і мати право на майбутнє.

Варто також наголосити, що підтримка ветеранів — не благодійність, а стратегічна інвестиція. Ми отримуємо вмотивованих, загартованих людей, які можуть стати надійною опорою для команди, підприємства, галузі, країни.

Сьогоднішні ветерани — це люди з надзвичайно розвиненим почуттям обов'язку, високим рівнем дисциплінованості, стресостійкості, здатності до командної роботи. Але водночас це хлопці й дівчата, які після повернення стикаються з цілою низкою викликів, від емоційного перенавантаження до пошуків себе у професійному аспекті.

Тому наше завдання — зробити їм крок назустріч. Зробити все можливе, щоб цивільне життя, яке вони виборювали для себе і зберегли для нас, мало для них якомога менше тригерів і негативних проявів.

Любов НАТОЧІЙ

допомагають розкрити потенціал

трібно вміти працювати не лише з паперами, а й з людьми, знати їхні проблеми і запити.

Я завжди була вдячна колегам за допомогу у моєму становленні як фахівця. Насамперед голові профкому ППО філії «ВП «ХАЕС» Михайлу Гуку. Педагог за фахом, він працював у школі і має великий досвід у налагодженні комунікації з представниками різних вікових груп.

Щодо ведення документації, то тут велика допомога була надана головною бухгалтеркою профкому Антоніною Балаян, яка працює на Хмельницькій АЕС уже чотири десятиліття. Постійна взаємодія триває із заступником голови профкому Віталієм Пятковським та бухгалтеркою Любов'ю Добруцькою.

Мені з дитинства запам'яталося прислів'я: «Що посієш — те й пожнеш», тому вважаю, що завжди треба робити добро, вміти співчувати і проймається любов'ю до ближнього. А все починається зі щирої усмішки!

Ольга Власюк, лаборантка газомасляної групи хімічного цеху, голова цехової ХАЕС:

Колектив хімічного об'єднує різних за фахом працівників, кожен з яких є особистістю. І це накла-

дає відповідальність у розв'язанні проблем, що озвучуються перед членами профкому. Я виконую обов'язки голови цехової хімічного цеху лише рік. Раніше цю посаду обіймала лаборантка хіманалізу другого контуру хімічного цеху Наталія Коломійчук. Перед тим як вийти на пенсію, вона передавала мені справи і давала слухні настанови. Наголошувала, що якість виконання професійних обов'язків залежить насамперед від морально-психологічної атмосфери в колективі. Головне, щоб кожен відчував, що він не опиниться на самоті зі своїми проблемами.

У колективі хімічного цеху Наталію Коломійчук поважали за людяність та доброту. Її цінували за вміння співпереживати, знаходити теплі й щирі слова для підтримки. Вона була опорою для колег, навіть попри те, що перед нею поставали дедалі складніші завдання: все важче було «вибивати» преференції для працівників свого цеху, бо потреби в оздоровленні працівників електростанції постійно збільшувались, а фінансування, навпаки, скорочується. Вочевидь даються взнаки наслідки анексії Криму, де раніше були бази для відпочинку

атомників, та повномасштабне вторгнення. Наталію Коломійчук у хімічному цеху пам'ятають не тільки як сумлінну працівницю, а й як хорошого організатора змістовного відпочинку персоналу. Саме вона стала ініціатором проведення кондитерських конкурсів, де колеги мали можливість здивувати знайомих смачними тортами, тістечками, салатами. Запам'яталась участь працівників хімічного цеху у виставках вишитих картин, рушників. Наталія Коломійчук часто наголошувала, що творчість не може належати тільки собі, її треба пропагувати.

Лариса Шаповалова, інженер управління капітального будівництва ХАЕС, заступник голови цехової:

Займатися профкомівською діяльністю мені довелося з 2021 року. На той момент Раїса Іванова, яка присвятила захисту інтересів свого колективу більше двох десятиків років, передавала свої обов'язки. На посаду голови цехової комітету було обрано інженера Тетяну Іваненко, але мені кілька років доводилося її заміняти.

Під час вирішення усіх складних питань я завжди відчувала підтримку з боку Раїси Іванової.

Вона давала щирі поради, вчила на основі конкретних прикладів. Розповідала, як поєднувала основну роботу з профспілковою діяльністю, ділилася спогадами, як на зборах голів цехових комітетів обстоювала право колег на одержання санаторно-курортних путівок, матеріальну допомогу тощо.

А ще Раїса Євгенівна пишалася тим, що в колективі управління капітального будівництва знайшла багато однодумців щодо організації відпочинку. Була започаткована традиція під час відзначення Дня будівельника, святкування Дня енергетика та Нового року дивувати колег театралізованими мініатюрами. До створення оригінальних сценаріїв театральних дійств у колективі будівельників було залучено багато ентузіастів. Вони не забували й про благодійність. Раїса Іванова разом з колегами брала участь у зборі коштів, одягу для вихованців Берездівської школи-інтернату та пацієнтів Кривинського будинку престарілих. Згодом збори організовували на потреби ЗСУ.

**Марічка СМЕРЕКА,
Олександр ШУСТЕРУК**

АТОМНИЙ СПОРТ

Команда Енергоатома — найбільша офлайн-команда
Київського марафону незламності 2025!

Працівники АТ «НАЕК «Енергоатом» традиційно довели, що сила Компанії — у єдності, витривалості та командному дусі. Цьогоріч атомники взяли участь у Київському марафоні незламності 2025 і стали найбільшою офлайн-командою серед усіх учасників події.

ПОТУЖНА КОМАНДНА РОБОТА

До складу команди Енергоатома увійшли представники Дирекції товариства, Рівненської, Хмельницької, Південноукраїнської, Запорізької АЕС та філій відокремлених підрозділів. Співробітники продемонстрували чудову спортивну підготовку, жагу до перемоги та щирі підтримку одне одного на дистанції.

Уже другий рік поспіль корпоративна команда «EnergoAtomRun» отримує престижну нагороду від ГО «Бігова Україна» у Київському марафоні незламності — за найбільшу корпоративну офлайн-команду.

Якщо у 2024 році команда налічувала 240 бігунів, то цього року — вже 414 учасників, тобто майже удвічі більше! Така позитивна динаміка свідчить про зростання спортивного руху серед енергоатомівців та їхню згуртованість навколо спільних цінностей здоров'я, сили й незламності.

ПЕРЕМОГИ ПЕРШОГО ДНЯ

11 жовтня: відбулися забіги на дистанціях 1,6 км, 5 км, 10 км. Представники Енергоатома показали високі результати.

- Дистанція 10 км (чоловіки)
- 1 місце — Михайло ГОЖИЙ
 - 2 місце — Богдан ДОРОШ
 - 3 місце — Ігор КИРИЛЕНКО
- Дистанція 10 км (жінки)
- 1 місце — Ганна ДЗЕРКАЛЬ
 - 2 місце — Тетяна МАЗУР
 - 3 місце — Тетяна ПАЛАМАРЧУК
- Дистанція 5 км (чоловіки)
- 1 місце — Віталій КОЗАК
 - 2 місце — Олександр ЗАБОЛОТНИЙ
 - 3 місце — Олександр ГРЕБЕНЬ
- Дистанція 5 км (жінки)
- 1 місце — Тетяна СИЧОВА
 - 2 місце — Ірина СТРУС
 - 3 місце — Світлана ВИХІВСЬКА

ДРУГИЙ ДЕНЬ: КОМАНДА ЕНЕРГОАТОМА
ЗНОВУ СЕРЕД ЛІДЕРІВ!

12 жовтня в межах другого змагального дня учасники від НАЕК «Енергоатом» гідно представили Компанію, демонструючи силу духу, витривалість і командну єдність.

Участь у забігах на дистанціях 42 км (марафон) та 21 км (напівмарафон) також брали представники Дирекції товариства, Рівненської, Хмельницької, Південноукраїнської, Запорізької АЕС, а також філій — відокремлених підрозділів товариства.

- Марафон (42 км), чоловіки:
- Єгор Петренко (Південноукраїнська АЕС) — 3:17:56
 - Євген Шишкін (Хмельницька АЕС) — 3:32:51
 - Олексій Попов (НАЕК) — 3:45:53
- Марафон (42 км), жінки:
- Майя Абрамович (Хмельницька АЕС) — 3:07:02
- Напівмарафон (21 км), чоловіки:
- Ярослав Скібчик (Рівненська АЕС) — 1:23:01
 - Ярослав Сердюк (НАЕК) — 1:28:08
 - Олександр Харченко (НАЕК) — 1:28:08
- Напівмарафон (21 км), жінки:
- Анна Уколова (Південноукраїнська АЕС) — 1:39:51
 - Марія Харитоненко (Хмельницька АЕС) — 1:42:18
 - Єлизавета Яссірська (НАЕК) — 1:46:27

У змаганнях команд на естафетній дистанції наша команда здобула почесне 2-ге місце з результатом 2:39:15, поступившись лише команді Iron Club (2:33:18). Третє місце посів Nike Run Club (2:48:14).

Київський марафон Незламності 2025 має благодійну мету — 50% від прибутку буде спрямовано на потреби Сил Спеціальних Операцій (ССО). Зібрані кошти використовують для закупівлі літаючих комплексів «Батон», які допоможуть нашим захисникам ефективніше виконувати бойові завдання.

Пишаємося кожним учасником!

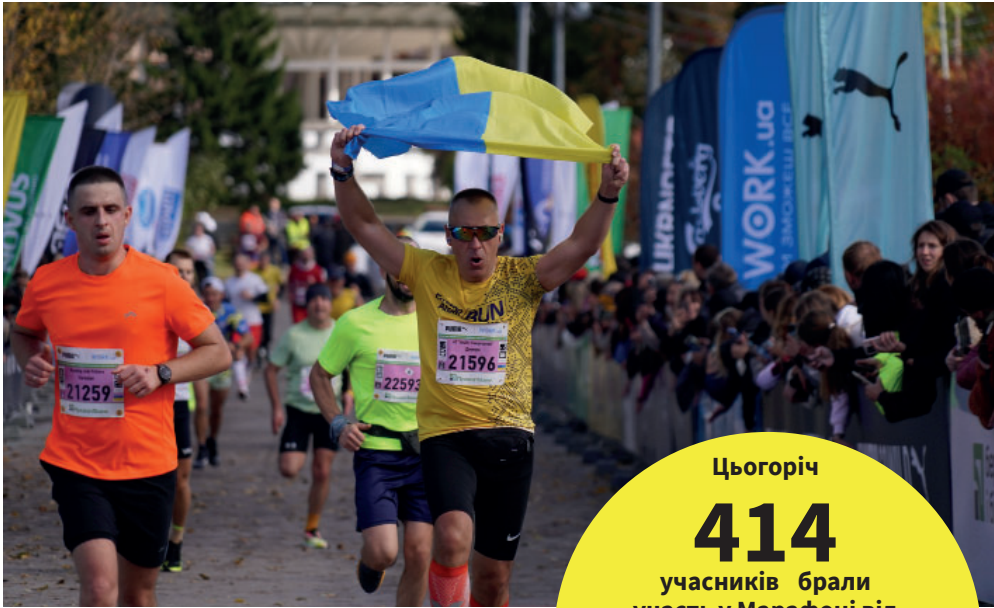
НАШІ УЧАСНИКИ ДІЛЯТЬСЯ ВРАЖЕННЯМИ!

Павло Олещук, помічник Голови Атомпрофспілки:

Торік я вперше пробіг дистанцію 5 км на Київському марафоні. І мене дуже це надихнуло. Така неймовірна атмосфера, коли в одному забігу близько 1000 осіб! Тому протягом року намагався покращити свої показники. Як результат, цього року пробіг на кілька хвилин швидше. Наступного разу обов'язково ще покращу свій результат. Усіх закликаю любити себе, любити біг. Усім здоров'я та миру!

Єлизавета Яссірська, Дирекція НАЕК:

Марафон Незламності вже вкотре є головним стартом, до якого ми готуємося рік. Цього року 15-й ювілейний старт! Хтось спробував себе вперше на дистанції, хтось уже біг на персональний рекорд. Для нас усіх це особлива подія. Після сезону змагань між майданчиками у біго-

Цьогоріч
414
учасників брали
участь у Марафоні від
усіх підприємств НАЕК
«Енергоатом»,
що майже вдвічі більше,
ніж минулого року!
Це свідчить про
згуртованість, силу
і єдність

вих змаганнях, триатлоні, плаванні в цей день ми об'єдналися, згуртувалися для загальної мети. І показали, яка потужна й велика атомна команда «EnergoAtomRun», що стала найбільшою — 420 учасників! А естафетна команда: Данильчук Євген (філія «ВП НТЦ»), Тищук Артем (філія «ВП РАЕС»), Білик Олександр (філія «ВП ХАЕС») та Оголенко Вячеслав (філія «ВП ПАЕС»), які пробігли разом Марафон, стали срібними призерами! Я особисто вважаю, що вони перші, бо змагалися з професійними спортсменами, для яких спорт — то робота. Зсередини знаємо, скільки сил витрачено, щоб зібрати усіх разом. Хочу особисто подякувати Наталії Лашевич (Дирекція зі стратегічних комунікацій) та Євгену Данильчуку (філія «ВП НТЦ») за всі докладені зусилля, що дають свій результат у щасливих обличчях, емоціях наших учасників! Нічого б не було без підтримки нашої Профспілки, а керівниця Ганна Заєць вміє так швидко вирішувати будь-яку проблему, що відчуваєш підтримку і захист в усіх питаннях! Попри тривогу на другий день, глюк GPS (хтось «збігав у Бровари», хтось «перебіг океан навіть»), наші військові дали нам можливість пробігти до фіналу. Велика дяка Збройним Силам України! За два місяці до того ми долучилися до Бігозбіру, де кожен кілометр, який ти пробіг або пройшов, ставав донатом для військових. І всі збори ми закрили! В цьому міць також — об'єднувати сили і робити все для Перемоги.

Христина Левченко, голова ОМ Атомпрофспілки:

Марафон Незламності повністю виправдовує свою назву! Він справді об'єднує навколо себе сильних, витривалих та незламних людей. Людей різних вікових категорій та фізичних можливостей. Їм не важливі погодні умови, життєві обставини або нічні обстріли, коли перед ними постає завдання отримати найважливішу перемогу — над собою. Мені дуже приємно бути частиною цієї спільноти. Наразі у мене немає супердосягнень у марафоні, якими можна було б хвалитися, але мені приємно бути дотичною до людей, які щодня перемагають самих себе! Дуже тішить, що в наш час стало популярним займатися спортом,

Засновник: Професійна спілка
працівників атомної енергетики
та промисловості України
Видавець: Редакція газети
«Атомник України»

Поштова адреса редакції: вул. Хрещатик, 22,
а/с 393 м. Київ, 01001
Газета «Атомник України»
Головний редактор: Марічка КОРМУШКІНА
Телефон: (044) 205-74-20
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить 2 рази на місяць
Індекс — 21766
За точність викладених фактів
відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє
позицію авторів публікацій
При передруку посилання на
«Атомник України» обов'язкове

Свідцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована
у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 2000